

вярна концепция“, подчертава Владимир Василев²³. Спектакълът е построен на принципа на контраста, като първо действие, отличаващо се ясно очертаните характери, е противопоставено на второ действие, което носи „поетична наслада“. Спектакълът успява да постигне внушението на поетичната страна в отношението човек – природа най-вече чрез живописно-пространственото усещане за природата и в това отношение особена роля изиграват декорите на Александър Миленков. Пред зрителя се разкрива „прелестният сказочен мир на българина, в всичкото му вълшебство“, както отбелязва в отзива си един от рецензентите, добавяйки: „добре бе представена седянката. Кръстьо Сарафов игра, в ролята на Змея, няколко силни моменти, добре издържани.“²⁴ Дори Людмил Стоянов, въпреки резервите си към пиесата, не може да скрие своя възторг от поетичността и красотата на спектакъла: „Всичко това става в една високо поетична обстановка: планинска местност, чуват се звънци на овчарски стада и непрестанно пеят славеи. Пада се похвала на г. Яворов. При всичките си, обаче, достоинства, впрочем не много значителни, пиесата на г. Тодорова страда от един съществен недостатък: че е много идилична.“²⁵

Определено може да се каже, че сценичните превъплъщения на Кръстьо Сарафов в ролята на Змея и на Адриана Будевска в ролята на Цена оставят трайни впечатления както сред зрителите, така и сред критиците. Самата Будевска ни е оставила един от най-проникновените анализи за ролята на Цена, от който можем да добием представа за основни моменти в сценичното тълкуване както на образа, така и на цялата творба. „Цена е кристално чисто момиче, с копнеж по недосегаемото в живота, олицетворение на младостта и красотата... В тази роля най-много ме пленяваше второ действие със своята простота и наивност, със своята чистота. Гласът неволно става звънък, детски, с една задушевност и паузите сами се изпълват от погледи, изблик на нежно настроение и топлина, на безкрайна любов-красота. Тя захвърля стъклцето с отровата, което ѝ е дала билиарката по поръка на родителите, и се хвърля в прегръдките на своя любим, за да стане навеки негова... Такава беше моята Цена.“²⁶

Разбира се, не липсват и критични бележки и неразбиране на някои режисьорски и актьорски решения, свързани най-вече с трактовката на образа на Змея. Така например рецензентът на в. „Реч“ отбелязва, че

²³ П. Славейков, П. К. Яворов, П. Ю. Тодоров в спомените на съвременниците си. С., 1963, с. 595.

²⁴ Воля, № 41, 1911.

²⁵ Пряпорец, № 91, 1911.

²⁶ А. Будевска. Юбилеен сборник. С., 1926, с. 119–122.